

VIETNAM

(Paroles : Gilles MICHEL)

Khổ 1

Thành phố ngàn ánh đèn nhảy múa trong đêm, Hội An bừng sáng, những con hẻm trở nên sống động; dưới những mái nhà cổ kính, hương vị lịch sử thoảng bay, và mỗi ánh đèn lại soi sáng một miền ký ức.

Khổ 2

Trên đường phố Sài Gòn, giọng nói Người vẫn còn vang vọng; Bác Hồ gắn kết muôn lòng bằng tầm nhìn của mình—
Một dân tộc hiên ngang, trung thành với mảnh đất quê hương, mang theo niềm hy vọng về một thế giới đoàn kết, đồng lòng.

Điệp khúc

Ôi Việt Nam, nụ cười vĩnh cửu, con người hiền hòa, ánh mắt chan chứa tình thân,
Giữa biển khơi và những dãy núi xa xăm,
Hồn thiêng đất nước vút cao tựa khúc ca cuốn lấy lòng ta.

Khổ 3

Dòng Mekong trải dài, màu mỡ và hào phóng;
Nước sông nuôi dưỡng những cánh đồng lúa và cả bầu trời; những con thuyền lướt đi tựa lời nguyện cầu chậm rãi,
Hòa nhịp cùng hơi thở ngàn năm của cuộc sống nơi đây.

Khổ 4

Tại những bản làng, ký ức vẫn mãi cháy bỏng—
Từ chiến trường xưa đến những dấu tích lịch sử; người Mường, người Dao Đỏ, một dân tộc đồng lòng,
Từ năm mươi tư dân tộc anh em, sức mạnh của tình yêu thương đã nảy nở.

Điệp khúc

Ôi Việt Nam, nụ cười vĩnh cửu, con người hiền hòa, ánh mắt chan chứa tình thân,
Giữa biển khơi và những dãy núi xa xăm,
Hồn thiêng đất nước vút cao tựa khúc ca cuốn lấy lòng ta.

Khổ 5

Vịnh Hạ Long mở ra những hòn đảo ngọc bích; những khúc ca huyền thoại lãng đãng trong màn sương, và trên dòng sông Hương,
Ngôi chùa vươn mình—nơi ta thành tâm cầu nguyện cùng nàng Thiên Mụ.

Khổ 6

Tiên, người giáo viên với nụ cười rạng rỡ,
Chất giọng dịu dàng vang lên trong từng lời nói; người dân nơi đây chào đón tôi thật nồng hậu—

Việt Nam ơi, nụ cười của bạn mãi khắc ghi trong ký ức tôi.

Điệp khúc cuối

Ôi Việt Nam, nụ cười vĩnh cửu, con người hiền hòa, ánh mắt chan chứa tình thân,
Giữa biển khơi và những dãy núi xa xăm,
Hồn thiêng đất nước vút cao tựa khúc ca cuốn lấy lòng ta.